

## ประวัติความเป็นมาของหนังสือปัญญาจารย์

ผู้ที่เขียนเล่มนี้ คือ กษัตริย์ซาโลมอน (1:1, 12) หนังสือปัญญาจารย์บันทึกการชัก เหตุผลของผู้ที่มีสติปัญญา ซึ่งการบันทึกนั้น ได้รับ การ ดลใจ จาก พระเจ้า บาง ครั้ง พระคัมภีร์อ้างคำพูดของซาตานและบางครั้งได้อ้างคำพูดของมนุษย์ พระคัมภีร์ได้อ้างและบันทึกอย่างถูกต้องตามคำพูดนั้น แต่ไม่ได้สนับสนุนให้เราประพฤติตามกิริยาท่าทางและการประพฤติทุกอย่างที่อยู่ในพระคัมภีร์นั้น

ดร. เจมส์ เอ็ม เกรย์ กล่าวว่า “พระคัมภีร์ได้รับการ ดลใจ จากพระเจ้า ได้อย่างไร? คำตอบคือว่า ไม่ใช่คำพูดหรือกิจการของมนุษย์ที่ได้รับการ ดลใจ จากพระเจ้า แต่การบันทึกต่างหากที่ได้รับการ ดลใจ นั้น ไม่ใช่ว่า คำพูดทุกคำที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เป็นความจริง แต่ได้บันทึกคำพูดนั้นไว้อย่างถูกต้อง อย่างนั้นแหละจึงเรียกการบันทึกนั้นว่า พระวจนะของพระเจ้า คือพระเจ้าบันดาลให้เขียนว่า คนหนึ่งมีความรู้สึกอย่างไร หรือเขาพูดอะไร ซึ่งการบันทึกถึงความรู้สึกและคำพูดของเขานั้นเป็นการบันทึกโดยพระเจ้า เป็นผู้นำ ซึ่งเป็นความหมายของการ ดลใจ จากพระเจ้า” (จาก Christian Worker's Commentary, โดย เจมส์ เอ็ม เกรย์, หน้า 233)

เราไม่ควรคิดว่า คำพูดทุกคำของซาโลมอนจะถูกต้อง เหมือนที่เราไม่ควรคิดว่า คำพูดของกามาลิเอลในกิจการ 5:34-39 ถูกต้องหรือคำพูดของหุซัยใน 2 ซามูเอล 17:7-15

หนังสือปัญญาจารย์ 1:1      2      หนังสือปัญญาจารย์ 1:3

ถูกต้อง ถึงแม้ว่าทั้งกามาลิเอลและหุซัยเป็นผู้ที่มีสติปัญญา พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่า คำพูดของเขาได้รับการใส่ใจจากพระเจ้า แต่พระคัมภีร์นั้น เพียงแต่บันทึก คำพูดของเขา ไว้อย่างถูกต้อง

หนังสือ ปัญญา จาร ย์นี้บันทึก การ ชัก เกตุ ผล ของ มนุษย์ผู้หนึ่ง ที่อยู่ “ใต้ดวงอาทิตย์” (1:3; 2:11, 22; 4:3, 7; 5:13; 6:1, 12; 8:15; 9:6, 9, 13; 10:5) ในเล่มนี้มี “ถ้อยคำของปัญญาจารย์” คือซาโลมอนได้กล่าวถึงสิ่งที่ท่านเห็น ความคิด ในใจของท่าน และการ สรूप ของท่าน คำกล่าว หลายข้อ ประกอบ ด้วยสติปัญญาจริง แต่ไม่มีมนุษย์ผู้ใดโดยพึ่ง สติปัญญา และความรู้ ของตัวเอง และไม่พึ่ง การเปิดเผย จากพระเจ้า สามารถกล่าวถูกต้องเสมอ ปัญญาจารย์ 1:1 ประกาศว่าคำเหล่านี้เป็นคำของซาโลมอน

ช่วยอ่านเล่มนี้ทั้งหมดโดยนึกถึงสิ่งเหล่านี้ แล้วจะรู้ว่า กิจกรรมที่ดีที่สุดของมนุษย์ สติปัญญาของมนุษย์ และความดีของมนุษย์ทั้งสิ้นก็อนิจจังถ้าหากว่าเราพึ่งในสิ่งเหล่านั้น และไม่พึ่งในพระเจ้า เราทุกคนต้องให้สติปัญญาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์นำชีวิตของเรา และเราต้องให้ความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ประทานสิ่งสารพัดที่เราต้องการ

ถ้า ไม่มีพระเจ้า แล้ว การ งาน และปัญญา ทั้ง สิ้น ของมนุษย์ก็เปล่าประโยชน์

<sup>1</sup> ถ้อยคำของปัญญาจารย์ ผู้เป็นบุตรชายของดาวิด กษัตริย์ในเยรูซาเล็ม <sup>2</sup>ปัญญาจารย์กล่าวว่า อนิจจัง อนิจจัง อนิจจัง อนิจจัง สารพัดอนิจจัง <sup>3</sup>ที่มนุษย์ทำงานตรากตรำ

หนังสือปัญญาจารย์ 1:4 3 หนังสือปัญญาจารย์ 1:16

ภายใต้ดวงอาทิตย์ เขาได้ประโยชน์อะไรจากงานทั้งสิ้นที่เขาทำนั้น

สิ่งสารพัดที่น่าปรารถนาก็ล่วงไป

<sup>4</sup> ชั่วอายุหนึ่งล่วงไป และอีกชั่วอายุหนึ่งก็มา แต่แผ่นดินโลกคงเดิมอยู่เป็นนิรันดร์ <sup>5</sup> ดวงอาทิตย์ขึ้น และดวงอาทิตย์ตก แล้วรีบไปถึงที่ซึ่งขึ้นมานั้น <sup>6</sup> ลมพัดไปทางใต้ แล้วเวียนกลับมาไปทางเหนือ ลมพัดเวียนไปเวียนมา แล้วลมพัดกลับตามทางเวียนของมัน <sup>7</sup> แม่น้ำทั้งหลายไหลไปสู่ทะเล แต่ทะเลก็ไม่เต็ม แม่น้ำไหลไปสู่ที่ใด ก็ไหลไปสู่ที่นั่นอีก <sup>8</sup> สารพัดเหนื่อยกันหมด คนใดๆก็พูดไม่ออก นัยน์ตาก็ดูไม่อึมหรือหูก็ฟังไม่เต็ม <sup>9</sup> สิ่งที่เป็นขึ้นแล้วคือสิ่งที่จะเป็นขึ้นอีก สิ่งที่ทำกันแล้วคือสิ่งที่จะต้องทำกันอีก และไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์ <sup>10</sup> มีสักสิ่งหนึ่งหรือที่เขาจะพูดได้ว่า “ดูซิ สิ่งนี้ใหม่” สิ่งนั้นมีอยู่แล้วในสมัยก่อนเราทั้งหลาย <sup>11</sup> ไม่มีการจดจำถึงสมัยก่อนและจะไม่มีการจดจำสิ่งหลังๆที่จะเกิดมาในท่ามกลางบรรดาผู้ที่มาภายหลัง

สติปัญญาและความรู้มากมายนำความได้เศร้าโศกและความเสียใจมาสู่เรา

<sup>12</sup> ข้าพเจ้า ปัญญาจารย์ เคยเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลในกรุง เยรูซาเล็ม <sup>13</sup> และข้าพเจ้า ตั้งใจ เสาะ และแสวงหาโดยสติปัญญาถึงสิ่งสารพัดที่กระทำกันภายใต้ฟ้าสวรรค์ เป็นเรื่องยากลำบากซึ่งพระเจ้าประทานให้บุตรของมนุษย์ทำกันอยู่นั้น <sup>14</sup> ข้าพเจ้า เคยเห็นการทั้งปวงซึ่ง เขากระทำกันภายใต้ดวงอาทิตย์ และดูเถิด สารพัดก็เป็นความว่างเปล่า และความวุ่นวายใจ <sup>15</sup> อะไรที่คิดจะทำให้ตรงไม่ได้ และอะไรที่ขาดอยู่จะนับให้ครบไม่ได้ <sup>16</sup> ข้าพเจ้ารำพึงในใจ

หนังสือปัญญาจารย์ 1:17 4 หนังสือปัญญาจารย์ 2:7

ของข้าพเจ้าว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าได้มาถึงฐานะที่สูงส่ง และได้มีสติปัญญามากกว่าใครๆที่เคยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน ข้าพเจ้า เออ ใจข้าพเจ้าก็เจือจืดในสติปัญญา และความรู้อย่างยิ่ง”<sup>17</sup> ข้าพเจ้าก็ตั้งใจรู้สติปัญญา รู้ความบ่าบอ และความเขลา ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าเรื่องนี้ก็เป็นแต่กินลมกินแล้งด้วย<sup>18</sup> เพราะในสติปัญญา มากๆก็มีความทุกข์ระทมมาก และบุคคลที่เพิ่มความรู้ก็เพิ่มความเศร้าโศก

## 2

### การสนุกสนานและความเขลาที่อนิจจัง

<sup>1</sup> ข้าพเจ้ารำพึงในใจว่า “มาเถอะ มาลองสนุกสนานกัน ดู เอ้า จงสนุกสนานไป” แต่ดูเถิด เรื่องนี้ก็อนิจจังเช่นกัน<sup>2</sup> ข้าพเจ้าพูดเกี่ยวกับการหัวเราะว่า “บ้าๆบอๆ” และกล่าวถึงความสนุกสนานว่า “มีประโยชน์อะไร”<sup>3</sup> ข้าพเจ้าครุ่นคิดในใจว่าจะทำอย่างไรกายจึงจะคึกคักด้วยเหล้าองุ่น และใจยังคงแนะนำข้าพเจ้าด้วยสติปัญญา และจะยึดความเขลาไว้ได้อย่างไร จนข้าพเจ้าจะเห็นได้ว่า อะไรจะดีสำหรับให้บุตรทั้งหลายของ มนุษย์ กระทำ ภายใต้ท้องฟ้า ตลอดชีวิตของเขา

### เรือนใหญ่โตและทรัพย์สมบัติที่อนิจจัง

<sup>4</sup> ข้าพเจ้ากระทำการใหญ่โต ข้าพเจ้าได้สร้างเรือนหลายหลัง และปลูกสวนองุ่นหลายแปลง<sup>5</sup> ข้าพเจ้าทำสวนหย่อใจและสวนผลไม้หลายแห่ง ปลูกต้นไม้มีผลทุกอย่างไว้ในสวนเหล่านั้น<sup>6</sup> ข้าพเจ้าสร้างสระน้ำหลายสระสำหรับตัวเอง เพื่อจะใช้น้ำในสระนั้นรดหมู่ไม้ที่กำลังงอกงาม<sup>7</sup> ข้าพเจ้าซื้อทาสชายหญิงไว้ มีทาสเกิดขึ้นในบ้าน ข้าพเจ้ายังมีฝูงวัว ฝูงแพะแกะ เป็นสมบัติมากกว่าของบรรดาคนที่อยู่ในกรุง

หนังสือปัญญาจารย์ 2:8 5 หนังสือปัญญาจารย์ 2:16

เยรูซาเล็มก่อนข้าพเจ้าด้วย 8 ข้าพเจ้าสะสมเงินทองไว้ด้วย และล่า สรรพทรัพย์สมบัติอัน ควร คู่กับ กษัตริย์ และ ควร คู่กับ เมืองทั้งหลาย ข้าพเจ้า มีนักร้องชายหญิงสำหรับตัว และ เครื่องดนตรีทุกอย่าง ซึ่งเป็น สิ่งชอบใจบุตรทั้งหลายของ มนุษย์ 9 ข้าพเจ้า จึง เป็นใหญ่ เป็นโต และเพิ่มพูน มากกว่า บรรดา คนที่ เคย อยู่มาก่อนข้าพเจ้า ในเยรูซาเล็ม และสติ ปัญญา ของ ข้าพเจ้า ยัง คง อยู่ กับ ข้าพเจ้า ด้วย 10 สิ่ง ไตๆ ที่ นัยน์ตาของข้าพเจ้าอยากเห็น ข้าพเจ้าก็ ไม่ปิดบัง ข้าพเจ้า มิได้ห้าม ใจจาก ความ สนุกสนาน ไตๆ เพราะ ใจข้าพเจ้าพบ ความ เพลิดเพลิน ใน บรรดา งาน ของ ข้าพเจ้า และ นี้ เป็น ส่วน ของ ข้าพเจ้า จาก การงาน ทั้ง สิ้น ของ ข้าพเจ้า 11 แล้ว ข้าพเจ้า หัน มา ดูบรรดา สิ่ง ที่มี ข้าพเจ้า กระทำ และ ความ เหน็ดเหนื่อยที่ข้าพเจ้าทุ่มเทลง ไป และ ดู เกิด ทุกอย่าง ก็ เป็น ความว่างเปล่า และความวุ่นวายใจ และไม่มีประโยชน์อะไร ภายใต้วงอาทิตย์

### การงาน ทรัพย์สมบัติและสติปัญญาก็อนิจจัง

12 ข้าพเจ้าจึงหันมาพิเคราะห์สติปัญญา ความบ้าบอและ ความเขลา เพราะคนที่มาภายหลังกษัตริย์จะทำอะไรได้บ้าง เขาก็กระทำการที่เขากระทำกันมานานแล้วนั้นได้ 13 ข้าพเจ้า เห็นว่าสติปัญญาวิเศษกว่าความเขลา เหมือนความสว่าง วิเศษ กว่า ความ มืด 14 คนมีสติปัญญา มี ตา อยู่ใน สมอง แต่คนเขลา เดิน ใน ความมืด ถึง กระจกนั้นข้าพเจ้า ยัง เห็นว่า เหตุการณ์อย่างเดียวกันเกิดขึ้นแก่เขาทั้งมวล 15 ข้าพเจ้า จึงรำพึง ในใจว่า “เหตุการณ์อันใด เกิด แก่ คนเขลา ฉันทิด ก็ จะ เกิดกับ ตัว ข้าพเจ้า ฉันทัน นั้น ถ้า กระจกนั้น แล้ว ข้าพเจ้า จะ มีสติปัญญา มากมาย ทำไม เล่า” ข้าพเจ้า จึงรำพึง ในใจ ว่า เรื่อง นี้ก็อนิจจัง เหมือน กัน 16 เพราะตลอด ไป ไม่มีใคร

หนังสือปัญญาจารย์ 2:17 6 หนังสือปัญญาจารย์ 2:26

ระลึกถึง คน มีสติปัญญา มากกว่า คน เซลา ด้วยเห็นว่า ใน  
อนาคต ก็ สឹม กัน ไป หหมด แล้ว แล้ว คน มีสติปัญญา ตาย  
อย่างไร ก็เหมือนคนเซลา <sup>17</sup> ข้าพเจ้าจึงเกลียดชีวิต เพราะ  
ว่าการงานที่เขาทำกันภายใต้ดวงอาทิตย์ก่อความ สลดใจ  
ให้แก่ข้าพเจ้า เพราะสารพัดก็เป็นความว่างเปล่าและความ  
วุ่นวายใจ <sup>18</sup> เออ ข้าพเจ้าเกลียดการงานทั้งสิ้นของข้าพเจ้า  
ซึ่งข้าพเจ้า ตรากตรำอยู่ภายใต้ดวงอาทิตย์ เพราะข้าพเจ้า  
จำต้องละการนั้นไว้ให้แก่คนที่มาภายหลังข้าพเจ้า <sup>19</sup> แล้ว  
ใครจะไปทราบว่าเขาคนนั้นจะเป็นคนมีสติปัญญาหรือคน  
เซลา กระนั้น เขาก็ครอบครองบรรดาการงานของข้าพเจ้า  
ที่ข้าพเจ้าได้ตรากตรำมาและที่ข้าพเจ้าใช้สติปัญญากระทำ  
ภายใต้ดวงอาทิตย์ นี่ก็อนิจจังด้วย <sup>20</sup> ข้าพเจ้าจึงกลับอัดอั้น  
ตันใจนึกถึง เรื่อง การงานทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้า  
ตรากตรำ มา ภายใต้ดวงอาทิตย์ <sup>21</sup> ด้วยว่า มีคนที่ทำงาน  
โดยใช้สติปัญญา ความรู้ และความชำนาญ แต่แล้วก็ละ  
การ นั้น ให้ เป็น ส่วน ของ อีก คน หนึ่ง ที่ หา ได้ ออกแรง ทำ  
เพื่อการนั้นไม่ นี่ก็อนิจจังด้วยและสามานย์ยิ่ง <sup>22</sup> เพราะว่า  
เขาได้ อะไร จาก บรรดา การงาน และ ความ เกร่งเกรียด ใน  
ใจที่เขาต้องตรากตรำภายใต้ดวงอาทิตย์เล่า <sup>23</sup> ด้วยว่าวัน  
เวลาทั้งหมดของเขามีแต่ความ เจ็บปวด และ กิจ รุระ ของ  
เขา ก่อ ความ สลดใจ ถึง กลาง คีนจิตใจ ของ เขาก็ไม่หยุด  
พักสงบ นี่ก็อนิจจังด้วย <sup>24</sup> สำหรับ มนุษย์ นั้น ไม่มีอะไร ดี  
ไป กว่า กิน และ ต้ม กับ การ ให้จิต ใจ ของ เขา ยินดี ใน ผล  
ดีแห่งการงานของเขา นี่แหละข้าพเจ้าเห็นว่า เป็น มา จาก  
พระหัตถ์ของพระเจ้า <sup>25</sup> ด้วยใครจะกินได้ หรือใครจะมีความ  
ชื่นบาน ได้ มากกว่าข้าพเจ้า <sup>26</sup> เพราะว่าพระเจ้า ประทาน  
สติปัญญา ความรู้ และ ความยินดีให้แก่คนที่พระองค์ทรง  
พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ แต่ส่วนคนบาป  
นั้นพระองค์ประทานความเหนื่อยยากในการรวบรวมและ

หนังสือปัญญาจารย์ 3:1 7 หนังสือปัญญาจารย์ 3:14

สะสมให้เพิ่มพูน เพื่อว่าเขาจะได้มอบให้แก่ผู้ที่พอพระทัย  
ต่อ พระพิภคตรพระเจ้า นี่ก็เป็น ความว่างเปล่า และความ  
วุ่นวายใจด้วย

### 3

#### ความพลิตเพลินทั้งหลายอยู่ชั่วคราว

1 มีฤดูกาลสำหรับทุกสิ่ง และมีวาระสำหรับเรื่องราว  
ทุกอย่าง ภายใต้ฟ้าสวรรค์ 2 มีวาระเกิด และวาระตาย  
มีวาระปลูก และวาระถอนสิ่งที่ปลูกทิ้ง 3 มีวาระฆ่า และ  
วาระรักษาให้หาย มีวาระรื้อทลายลง และวาระก่อสร้าง  
ขึ้น 4 มีวาระร้องไห้ และวาระหัวเราะ มีวาระไว้ทุกข์ และ  
วาระเต้นรำ 5 มีวาระโยนหินทิ้ง และวาระเก็บรวบรวมหิน  
มีวาระสวมกอด และวาระงดเว้นการสวมกอด 6 มีวาระ  
แสวงหา และวาระทำลาย วาระเก็บรักษาไว้ และวาระ  
โยนทิ้งไป 7 มีวาระฉีกขาด และวาระเย็บ วาระนั่งเงียบ  
และวาระพูด 8 มีวาระรัก และวาระเกลียด วาระสงคราม  
และวาระสันติ 9 คนงานได้กำไรอะไรจากการทำงานของเขา  
10 ข้าพเจ้าเห็นเรื่องยากลำบากซึ่งพระเจ้าประทานให้บุตร  
ทั้งหลายของมนุษย์ทำกันอยู่นั้น 11 พระองค์ทรงกระทำให้  
สรรพสิ่งงดงามตามฤดูกาลของมัน พระองค์ทรงบรรจุโลก  
ไว้ในจิตใจของมนุษย์ เพื่อมนุษย์จะมองไม่เห็นพระเจ้า  
ทรงกระทำอะไรไว้ตั้งแต่เดิมจนกาลสุดปลาย 12 ข้าพเจ้า  
ทราบแล้วว่า สำหรับเขาไม่มีอะไรที่จะดีไปกว่าเปรมปรีดี  
และกระทำการดีตลอดชีวิต 13 และว่าเป็นของประทานจาก  
พระเจ้า แก่มนุษย์ ที่จะให้มนุษย์ได้กินดื่ม และพลิตเพลิน  
ในผลดีแห่งบรรดาการงานของเขา 14 ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า  
สารพัดที่พระเจ้าทรงกระทำก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ จะเพิ่มเติม  
อะไรเข้าไปอีกก็ไม่ได้ หรือจะชักอะไรออกเสียก็ไม่ได้ พระเจ้า

หนังสือปัญญาจารย์ 3:15 8 หนังสือปัญญาจารย์ 3:22

ทรงกระทำเช่นนั้น เพื่อให้คนทั้งหลายมีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์<sup>15</sup> อะไรๆ ซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบันก็เป็นอยู่นานมาแล้ว อะไรๆที่จะเป็นมาก็เคยเป็นอยู่นานมาแล้ว และพระเจ้าทรงแสวงหาอะไรๆที่ล่องไปนั้น<sup>16</sup> ยิ่งกว่านั้นอีกที่ภายใต้ดวงอาทิตย์ข้าพเจ้าเห็นว่า ในที่ของความยุติธรรมมีความชั่วร้ายอยู่ด้วย และในที่ของความชอบธรรมมีความชั่วช้าอยู่ด้วย<sup>17</sup> ข้าพเจ้ารำพึงในใจของข้าพเจ้าว่า “พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชอบธรรมและคนชั่วร้าย เพราะมีกาลกำหนดไว้สำหรับทุกเรื่อง และสำหรับ การงานทุกอย่าง”<sup>18</sup> ข้าพเจ้ารำพึงในใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสภาพของบุตรทั้งหลายของมนุษย์ว่า “พระเจ้า ทรง ทดสอบ เขา เพื่อจะสำแดงว่า เขา เป็น เพียง สัตว์”<sup>19</sup> เพราะว่า เหตุการณ์ของบุตรทั้งหลายของมนุษย์กับเหตุการณ์ของสัตว์เดียรัจฉานนั้น เหมือน กัน คือ เป็น เหตุการณ์อัน เดียวกัน ฝ่าย หนึ่ง ตาย อีก ฝ่าย หนึ่งก็ ตาย เหมือน กัน ทั้ง สอง มี ลม หายใจ อย่าง เดียวกัน และ มนุษย์ไม่มีอะไร ดี กว่า สัตว์เดียรัจฉาน เพราะสารพัดก็อนิจจัง<sup>20</sup> สารพัดไปยั้งที่เดียวกัน สารพัด เป็น มา จาก ผง คลี ดิน และ สารพัด กลับ เป็น ผง คลี ดิน อีก<sup>21</sup> ใครรู้ว่า จิต วิญญาณ ของ มนุษย์ ไป สู่ เบื้อง บน หรือ เปลา่ และ วิญญาณ ของ สัตว์ เดียวรัจฉาน ลง ไป สู่ พิภพ โลก หรือ เปลา่<sup>22</sup> เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ไม่มีอะไรดีไปกว่าที่มนุษย์จะเปรมปรีดีในการงานของตน ด้วยว่านั่นเป็นส่วนของเขา ใครจะนำเขาให้เห็นว่าอะไรจะเป็นมาภายหลังเขา

## 4

บรรดา การ ช่ม เหนง ความ ชั่ว ช้ำ และ การ พบ อุปสรรค ต่างๆก็อนิจจัง



1 ข้าพเจ้าพิจารณาบรรดาการข่มเหงที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์อีก และดูเถิด น้ำตาของผู้ที่ถูกข่มเหง ไม่มีคนเล่า โลมเขา ฝ่ายผู้ข่มเหงเขานั้นกุมอำนาจ แต่หาผู้ใดเล่าโลมเขาไม่ 2 เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้า ยกย่อง คน ตาย ที่ ตาย ไป แล้วมากกว่าคนเป็นที่ยังเป็นอยู่ 3 เออ คนที่ยังไม่เป็นมา ที่ไม่เห็นการชั่วที่อุบัติขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ ก็ยิ่งดีกว่าคน ทั้งสองจำพวกนั้น 4 แล้วข้าพเจ้าพิจารณาบรรดาการงาน ตรากตรำและบรรดาฝีมือในการงาน เพราะเหตุนี้คนก็ถูก เพื่อนบ้านของตนริษยา นี่ก็เป็นความว่างเปล่าและความ วุ่นวายใจด้วย 5 คนโง่งอมีมือ และกินเนื้อของตนเอง 6 ความ สงบ สุข กำ มือหนึ่ง ยิ่งดี กว่า การงาน ตรากตรำ สอง กำ มือ และกินลม กิน แล้ง 7 แล้วข้าพเจ้า เห็นอนิจจัง ภายใต้ดวง อาทิตย์อีก 8 คือ คนหนึ่งอยู่ตัวคนเดียว ไม่มีคนอื่น ไม่มีบุตร หรือพี่น้อง แต่เขาทำการงานไม่หยุดหย่อน ตาของเขาไม่เคย อิ่ม ความ มั่งคั่ง เขาไม่เคยคิดว่า “ข้าตรากตรำทำงาน และตัวข้าอดๆอยากๆเพื่อผู้ใด” นี่ก็อนิจจังด้วย และเป็น เรื่องสามัญ 9 สอง คนก็ดีกว่าคนเดียว เพราะว่าเขาทั้งสองยอมได้รับผลตอบแทนอย่างดีสำหรับการทำงานของเขา 10 ด้วยว่า ถ้า คนหนึ่ง ล้มลง อีก คนหนึ่ง จะ ได้ พะยุง เพื่อน ของตนให้ลุกขึ้น แต่วิบัติแก่คนนั้นที่อยู่คนเดียวเมื่อเขาล้มลง เพราะไม่มีผู้อื่น พะยุง ยก เขาให้ลุกขึ้น 11 อนึ่ง ถ้า สอง คนนอนอยู่ด้วยกัน เขาก็อบอุ่น แต่ถ้านอนคนเดียวจะอุ่น อย่างไรได้เล่า 12 แม้คนหนึ่งสู้คนเดียวได้ สองคนจะสู้เขา ได้แน่ เชือกสามเกลียวจะขาดง่ายก็หาไม่ได้ 13 เด็กยากจน และมีสติปัญญา ก็ดีกว่า กษัตริย์ชรา และโหนดเขลา ผู้รับ คำ แนะนำอีกไม่ได้แล้ว 14 เพราะท่านออกมาจากเรือนจำแล้ว ขึ้น ครอง ราช สมบัติ ใน ขณะ ที่มีคน เกิด ใน ราช อาณาจักร

หนังสือปัญญาจารย์ 4:15 10 หนังสือปัญญาจารย์ 5:8

ของท่านเอง กลายเป็น คนจน <sup>15</sup> ข้าพเจ้าพิจารณา บรรดา คนที่มีชีวิตเดินไปเดินมาอยู่ภายใต้ดวงอาทิตย์ ทั้งเด็กคนที่ สองนั้นที่จะขึ้นไปแทนท่าน <sup>16</sup> ประชาชนทั้งหลายคือบรรดา ผู้ซึ่งอยู่ก่อนนั้นไม่มีที่สิ้นสุด และบรรดาคนที่มาภายหลังก็ จะไม่เปรมปรีดีในท่านด้วย แน่อน นี่ก็เป็นความว่างเปล่า และความวุ่นวายใจด้วย

## 5

### ชีวิตก็อนิจจัง

<sup>1</sup> เจ้า จง ระวัง เท้า ของ เจ้า เมื่อ เจ้า ไป ยัง พระนิเวศ ของ พระเจ้า เพราะ การ เข้า ใกล้ชิด เพื่อ จะฟัง ก็ดีกว่า คน เขลา ถวายสักการบูชา ด้วยว่า เขา ไม่รู้ว่า ตน กำลัง ทำ ชั่ว <sup>2</sup> อย่า ให้ใจของเจ้าเร็วและอย่าให้ปากของเจ้าพูดโพล่งๆต่อเบื้อง พระพักตร์พระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตในสวรรค์ และ เจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้นเจ้าจงพูดน้อยคำ <sup>3</sup> ความ ฝัน จะ สำเร็จ โดย มุ่งงาน มาก และ จะ รู้จัก เสียง คน เขลา ได้ เพราะ การ พูด มาก <sup>4</sup> เมื่อ เจ้า ปฏิญาณ ไว้ ต่อ พระเจ้า อย่า ซักซ้า ที่จะ ทำ ตาม คำ ปฏิญาณ นั้น ให้ สำเร็จ เพราะ พระองค์ หา ชอบ พระทัย ใน คน เขลา ไม่ จง ทำ ตาม ที่ เจ้า ปฏิญาณ ไว้ เกิด <sup>5</sup> ที่ เจ้า จะ ไม่ ปฏิญาณ ก็ ยิ่ง ดี กว่า ที่ เจ้า ปฏิญาณ แล้ว ไม่ ทำ ตาม <sup>6</sup> อย่า ให้ ปาก ของ เจ้า เป็น เหตุ นำ ตัว เจ้า ให้ กระทบ ฝ่ามือ และ อย่า พูด ต่อ หน้า ทูต สวรรค์ ว่า นี่ แหะ เป็น ความ พลัง ปล่อย เหตุไฉน จะ ให้ พระเจ้า ทรง พิโรธ เพราะ เสียง พูด ของ เจ้า แล้ว เลย ทรง ทำลาย การ งาน แห่ง น้ำมือ ของ เจ้า เสีย เล่า <sup>7</sup> เพราะว่า เมื่อ ฝัน มาก และ คำ พูด มาก ก็ มี อนิจจัง ต่างๆ ด้วย แต่ เจ้า จง ยำเกรง พระเจ้า เกิด <sup>8</sup> ถ้า เจ้า เห็น คนจน ใน เมือง ถูก ช่มเหง ก็ ดี เห็น ความ ยุติธรรม และความ

หนังสือปัญญาจารย์ 5:9 11 หนังสือปัญญาจารย์ 5:19

เที่ยงธรรมเอาไป เสียดีใจ เจ้าอย่าประหลาดใจในเรื่องนั้น ด้วยว่า มีเจ้า หน้าทีคอย จับตา เจ้า หน้าทีอยู่ แล้วยังมีผู้สูงกว่า อีก ชั้น หนึ่ง จับตา อยู่ เหนือ พวก เขา ทั้ง สิ้น 9 ยิ่ง กว่า นั้นอีก ผล ประโยชน์แห่ง แผ่นดิน โลก ก็อยู่ที่เขา เหล่า นั้น ทั้งหมด กษัตริย์เอง ก็ได้รับการ เสี่ยง ดูจาก ไรณา 10 คนรัก เงินยอมไม่อิ่มเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอิ่มกำไร นี่ก็จริง จังด้วย 11 เมื่อ ของดี เพิ่มพูนขึ้น คนกินก็มีคับคั่งขึ้น คนที่เป็น เจ้าของ ททรัพย์ จะได้ประโยชน์อะไร นอกจาก จะ ได้ ชม เล่น เป็น ขวัญตา เท่านั้น 12 การ หลับ ของ กรรมกร ก็ผาสุก ไม่ว่า เขา จะ ได้ กิน น้อย หรือ ได้ กิน มาก แต่ความ อิ่มท้อง ของ คน มั่งมีก็ไม่ช่วย เขา ให้หลับ 13 ยังมีสิ่ง สามานย์ อันน่า สลด ใจ อีก อย่าง หนึ่ง ที่ ข้าพเจ้า เห็น ภาย ใต้ดวง อาทิตย์ คือ ททรัพย์สมบัติที่เจ้า ของ ได้เก็บ ไว้ จน เกิด เป็น ภัย แก่ตน 14 และททรัพย์สมบัตินั้นสูญ เสีย ไปโดย เรื่อง ยากลำบากอัน ชั่วร้าย และเขา ให้ กำเนิด บุตร ชาย คน หนึ่ง แต่ไม่มีอะไร ใน มือ เขา 15 เขา ได้ คลอด มา จาก ครรภ์ มารดา ฉันทันใด เขา จะกลับ ไปอย่าง เปลือย เปล่า เช่น เดียวกับที่ เขา มา ฉันทัน นั้น และเขาจะเอาอะไร ซึ่งเป็นผลจากหยาดเหงื่อแรงงานของ เขา ติดมือ ไป ไม่ได้เลย 16 นี่เป็น สิ่ง สามานย์ อันน่า สลด ใจ อีก คือเขา ได้เกิดมาอย่างไร เขาก็ ต้อง ไปอย่าง นั้น เขาจะ ได้ประโยชน์อะไร เล่า ที่ เขา ได้ ลงแรง เพื่อ ลมแล้ง 17 อนึ่ง เขา รับ ประทาน อยู่ใน ความ มีดตลอดปี เดือนของ เขา เขา มีความทุกข์อย่างสาหัส และมีโทโสพร้อมกับ ความ เจ็บ ไข้ 18 ดูเถิด ที่ข้าพเจ้าเห็นดี และสมควร คือให้กินและดื่ม กับ ปรีดา ใน ผล ดีแห่งบรรดา กิจกรรม ของ ตน ที่ ตน กระทำ ภาย ใต้ดวงอาทิตย์ ตลอดปีเดือนแห่งชีวิตของตนที่พระเจ้าทรง ประทานแก่ตน เพราะการนี้แหละเป็นส่วนของตน 19 อนึ่ง ทุกคนที่พระเจ้าทรงประทานททรัพย์สมบัติและความมั่งคั่ง

หนังสือปัญญาจารย์ 5:20 12 หนังสือปัญญาจารย์ 6:8

ให้ ก็ได้ทรงโปรดให้มีอำนาจรับประทานของเหล่านั้น ได้รับ ส่วนของตน และยินดีปรีดาในกิจการงานของตนได้ นี่แหละ เป็นของประทานจากพระเจ้า <sup>20</sup> เขาจะได้ไม่ต้องนึกถึงปี เดือนแห่งชีวิตของตนมาก เพราะพระเจ้าทรงตอบเขาในสิ่งที่ให้ใจเขาปิติยินดี

## 6

### ทรัพย์สมบัติก็อนิจจัง

<sup>1</sup> มีสิ่ง สามานย์ อย่าง หนึ่ง ที่ ข้าพเจ้า เห็น ภาย ใต้ดวง อาทิตย์ และ สิ่ง นั้น หนัก แก่มนุษย์ <sup>2</sup> คือมนุษย์คน ใด ที่ พระเจ้า ทรง ประทาน ทรัพย์สมบัติ ความ มั่งคั่ง และ ยศฐา บรรดาศักดิ์ให้ จน สิ่ง ใดๆ ที่ เขา ปรารถนา สำหรับ ตัว จิต ใจ เขาก็มีครบ ไม่ขาดเลย แต่พระเจ้ามิได้ทรงโปรดให้เขา มี อำนาจ รับ ประทาน สิ่ง นั้น ได้ คนนอก บ้าน นอก เมือง กลับรับ ประทาน สิ่ง นั้น นี้ก็อนิจจัง และเป็น ความ ทุกข์ ใจ อย่าง ร้ายแรง <sup>3</sup> แม้ว่า มนุษย์ คน ใด มีบุตรสักร้อยคน และ มีอายุอยู่หลายปี จน ปี เดือน ของ เขาก็มากมาย แต่จิตใจ ของ เขาหา ได้ อิ่มด้วย ของดีไม่ ยิ่ง กว่า นั้นอีก เขา ไม่มิงาน ฝั่ง ศพ ของ ตน ด้วย ข้าพเจ้า ว่า บุตร ที่ เกิด มา แท้ง เสีย ยัง ดี กว่า คน นั้น <sup>4</sup> เพราะ เด็ก นั้น เกิด มา อนิจจัง และ ตาย ไป ใน ความ มีดี และ ชื่อ ของ เขา ถูก ปิด ไว้ ใน ความ มีดี <sup>5</sup> ยิ่ง กว่า นั้นอีก ยังไม่ทันเห็นตะวันหรือยังไม่ทันรู้เรื่องราวอะไร เด็ก คน นี้มีความ สงบ สุข ยิ่ง กว่า ผู้ใหญ่ นั้น เสียอีก <sup>6</sup> เออ แม้ว่า เขา มีชีวิต อยู่ พันปี ทวีอีก เท่า ตัว แต่ไม่ ได้ เห็น ของ ดีอะไร ทุกคนมิได้ลงไป ที่ เดียวกันหมดดอกหรือ <sup>7</sup> บรรดากิจการงาน ของมนุษย์ก็เพื่อปากของเขา แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่รู้จักอ้ม <sup>8</sup> ด้วยว่า คน มีสติปัญญา ได้ เปรียบ อะไร กว่า คน เขลา เล่า หรือ คน ยากจน ที่รู้จัก ดำเนิน ชีวิต ของ ตน อยู่ ต่อ หน้า คน

หนังสือปัญญาจารย์ 6:9 13 หนังสือปัญญาจารย์ 7:7

ที่มีชีวิตก็ได้เปรียบอะไร <sup>9</sup> เห็นแล้วกับนัยน์ตาก็ดีกว่าความ  
ปรารถนาที่ ตระเวน ไป นี่ก็เป็น ความว่างเปล่า และ ความ  
วุ่นวายใจด้วย <sup>10</sup> สิ่งใดซึ่งมีอยู่เดี๋ยวนี้ เขาได้ใช้ชื่อเรียกสิ่ง  
นั้นนานมาแล้ว และก็ทราบกันแล้วว่ามนุษย์คืออะไร และ  
เขาไม่อาจโต้เถียงกับพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์เดชากว่าตนได้  
<sup>11</sup> ยังมีสิ่งของมากก็ยิ่งอนิจจังมาก แล้วจะเป็นประโยชน์  
อะไรแก่มนุษย์เล่า <sup>12</sup> ใครคนไหนรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีสำหรับ  
มนุษย์ในชีวิตนี้ คือในระยะวันเดือนปีทั้งหลายแห่งชีวิตอัน  
เหลวๆ ของตนที่ได้เสียไป ดูกดั่งเงาเล่า หรือใครผู้ใดอาจ  
บอกกับมนุษย์ได้ว่า สิ่งนี้สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นภายหลังตอนที่ภาย  
ใต้ดวงอาทิตย์

## 7

สิ่ง เลว ร้าย ต่างๆ ที่มนุษย์พบก็ทำให้ไม่สมหวัง และ  
ไม่สมปรารถนา

<sup>1</sup> ชื่อเสียง ดีก็ประเสริฐกว่า น้ำมัน หอม อย่างวิเศษ และ  
วันตายก็ดีกว่าวันเกิด <sup>2</sup> ไป ยัง เรือนที่มีการ ไร่ทุกซกัดีกว่า  
ไป ยัง เรือนที่มีการ เลี้ยง กัน เพราะนั้น เป็น วาระ สุดท้าย  
ของมนุษย์ทั้งปวง และผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะเอาเหตุการณ์นั้น  
ใส่ไว้ในใจ <sup>3</sup> ความโศกเศร้าก็ดีกว่าการหัวเราะ เพราะความ  
เศร้าหมองของใบหน้าก็ทำให้จิตใจดีขึ้นได้ <sup>4</sup> จิตใจของคน  
ที่มีสติปัญญาอยู่มอยู่ในเรือนที่มีความโศกเศร้า แต่จิตใจ  
ของคน เขลา ย่อม อยู่ ใน เรือนที่มีการ สนุกสนาน <sup>5</sup> ฟัง คำ  
ตำหนิของคนที่มีสติปัญญายังดีกว่าให้คนฟังเพลงของคน  
เขลา <sup>6</sup> มีเสียงแตกของเรือวนนามอยู่ใต้หม้อฉันใด เสียง  
หัวเราะของคนเขลา ก็ฉันนั้น นี่ก็อนิจจังด้วย <sup>7</sup> แท้จริงการ  
รีบบังคับกระทำให้ผู้มีสติปัญญาโง่ไป และสินบนก็กระทำ

หนังสือปัญญาจารย์ 7:8 14 หนังสือปัญญาจารย์ 7:21

ให้ความเข้าใจเสียไป 8 เบื้องปลายแห่งสิ่งใดๆก็ดีกว่าเบื้องต้นแห่งสิ่งนั้นๆ มีใจอดกลั้นก็ดีกว่ามีใจหังการ 9 อย่าให้ใจของเจ้าโกรธเร็ว เพราะความโกรธมีประจำอยู่ในทรงอกของคนเขลา 10 อย่าว่า “อะไรหนอเป็นเหตุให้กาลก่อนดีกว่ากาลบัดนี้” เพราะที่เจ้าได้ถามนั้นไม่ได้ถามด้วยสติปัญญา 11 สติปัญญาประกอบกับมรดกก็เป็นของดี การนั้นเป็นประโยชน์แก่คนที่ได้เห็นดวงตะวัน 12 เงินเป็นเครื่องป้องกันฉันทใด สติปัญญาก็เป็นเครื่องป้องกันฉันทนั้น และผลประโยชน์ของความรู้ คือสติปัญญาอย่าอมรักษาชีวิตของผู้ที่มีสติปัญญานั้น 13 จงพิจารณาพระราชกิจของพระเจ้า สิ่งใดๆที่พระองค์ทรงกระทำให้คดอยู่แล้ว ใครจะเหยียดสิ่งนั้นๆให้ตรงได้เล่า 14 ในวันแห่งความเจริญก็จงชื่นชมยินดี แต่ในวันแห่งความทุกข์ยากก็จงพินิจพิจารณา พระเจ้าทรงบันดาลให้มีทั้งสองอย่าง เพื่อมนุษย์จะไม่คั่นได้ว่าเมื่อเขาล่วงไปแล้วจะมีอะไรมา 15 ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นในชีวิตอนิจจังของข้าพเจ้า คือคนชอบธรรมพินาศในความชอบธรรมของตัว และมีคนชั่วร้ายมีชีวิตยืนยาวในการกระทำชั่ว 16 อย่าเป็นคนชอบธรรมเกินไป และอย่าฉลาดเกินตัว เหตุใดเจ้าจะทำตัวให้พินาศเสียเล่า 17 อย่าชั่วมากนัก หรืออย่าเป็นคนเขลา ทำไมเจ้าจะไปตายเสียก่อนถึง วาระของเจ้าเล่า 18 ก็ดีอยู่แล้วที่เจ้าจะยึดถือสิ่งเหล่านี้ไว้ เออ เจ้าอย่าแบมือปล่อยสิ่งนั้นให้หลุดลอยเสียทีเดียว เพราะว่าผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าจะพ้นจากบรรดาสิ่งที่กล่าวมานี้ 19 สติปัญญาเป็นกำลังแก่คนฉลาดดีกว่าผู้มีอำนาจใหญ่โตสิบคนที่อยู่ในเมือง 20 แน่ทีเดียวไม่มีคนชอบธรรมสักคนเดียวบนแผ่นดินโลก ที่ได้ประพุดลิ้นแต่ความดีและไม่กระทำบาปเลย 21 อย่าสนใจฟัง บรรดา ถ้อยคำที่

หนังสือปัญญาจารย์ 7:22 15 หนังสือปัญญาจารย์ 8:1

ใครๆกล่าว เกรงว่าเจ้าจะได้ยินทาสของเจ้าแข่งดำตัวเจ้า  
22 ด้วยว่าเจ้าก็แฉ่งอยู่กับใจของเจ้าเองหลายครั้งหลาย  
หนแล้วว่า ตัวเจ้าเองได้แข่งดำคนอื่นเหมือนกัน 23 บรรดา  
ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ชั้นสูตรดูด้วยใช้สติปัญญาแล้ว  
ข้าพเจ้าว่า “ข้าพเจ้าจะได้ปัญญา” แต่ปัญญานั้น กลับอยู่  
ห่างไกลจากข้าพเจ้า 24 สิ่งที่อยู่ไกล และลึกล้ำเหลือเกิน  
ใครผู้ใดจะค้นออกมาได้ 25 ใจข้าพเจ้าหวนกลับมาเรียนรู้  
และเสาะแสวงหา สติปัญญา และมูลเหตุของสิ่งต่างๆ  
เพื่อให้รู้ความชั่วร้ายแห่งความเขลา คือความเขลาและ  
ความบ้าบอ 26 ข้าพเจ้าได้พบอีกสิ่งหนึ่งซึ่งขมขื่นยิ่งกว่า  
ความตาย คือผู้หญิงที่มีใจเป็นบ่วงแร้วและข่ายมือของ  
นางเป็นโซ่ตรวน คนใดเป็นคนที่พอพระทัยพระเจ้า คน  
นั้นจะหนีพ้นนาง แต่คนบาปจะถูกผู้หญิงคนนั้นจับเอา  
ไป 27 ปัญญาจารย์กล่าวว่า ดูเถิด ข้าพเจ้าพบดังต่อไปนี้  
โดยเอาเรื่องหนึ่ง มาประติษฐิตต่อเข้ากับอีกเรื่องหนึ่ง  
เพื่อหามูลเหตุ 28 ซึ่งจิตใจของข้าพเจ้ายังกำลังหาแล้วหา  
อีก แต่ข้าพเจ้าหาได้พบปะไม่ ในชายพัน คนจะพบชาย  
จริงสักคนหนึ่ง แต่จะหาหญิงแท้สักคนหนึ่งในจำนวนพัน  
คนก็ไม่พบ 29 ดูเถิด ข้าพเจ้าพบแต่ความนี้ต่างหาก คือ  
พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นคนเที่ยงธรรม แต่มนุษย์ทั้ง  
หลายได้ค้นคว้ากลอุบายต่างๆออกมา

## 8

ดูเหมือนว่าคนชั่วเจริญ ขณะเมื่อคนดีล้มเหลว

1 ใครผู้ใดจะเหมือนนักปราชญ์ หรือใครเล่าจะอธิบาย  
อะไรก็ได้ สติปัญญาของมนุษย์ กระทำให้ใบหน้าของ

หนังสือปัญญาจารย์ 8:2 16 หนังสือปัญญาจารย์ 8:12

เขา ผ่องใส และใบหน้า ของเขาที่แข็งแกร่งก็เปลี่ยนไป  
2 ข้าพเจ้า แนะนำว่า จง ถูกรักษา พระบัญชา ของกษัตริย์  
และที่เกี่ยวข้องกับคำปฏิญาณต่อพระเจ้า 3 อย่ารีบออกไป  
ให้พ้น พระพิภคกษัตริย์ อย่ายืนอยู่ฝ่าย ความชั่วร้าย เพ  
ราะกษัตริย์ย่อมทรงกระทำอะไรก็ตามชอบพระทัยพระองค์  
4 ด้วยว่า พระดำรัส ของกษัตริย์อยู่ที่ไหน อำนาจ ก็อยู่ที่นั่น  
และใคร ผู้ใด จะกราบทูลถาม พระองค์ได้ว่า “พระองค์ทรง  
กระทำ อะไร เช่น นั้น” 5 ผู้ที่รักษา พระบัญชา จะไม่ ประสบ  
ความ ชั่วร้าย และจิตใจ ของ คนที่มีสติปัญญา ก็เข้าใจ ทั้ง  
วาระและคำตัดสิน 6 ด้วยว่า ไม่ว่าอะไรทั้งนั้น ย่อมมีวาระ  
และคำตัดสิน ฉะนั้น ความลำบากของมนุษย์จึงเป็นภาระ  
หนักแก่ตัวเขา 7 ด้วยเขาไม่ทราบว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ด้วยใคร  
จะบอกแก่เขาได้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเวลาใด 8 หากมีมนุษย์คน  
ใดมีอำนาจเหนือจิตวิญญาณที่จะรังจิตวิญญาณได้ไม่ หรือ  
หา มีอำนาจ อันใด เหนือ วันตาย ไม่ การ สงคราม นั้น ย่อม  
ไม่มีการ ปลอดภัย ความ ชั่วร้าย ย่อม ไม่มีการ ปลอดภัย  
ผู้ที่ถูกมอบให้ไว้ 9 บรรดาการนี้ข้าพเจ้าเห็นหมดแล้ว และ  
ข้าพเจ้า สนใจ กิจการ ทุกอย่าง ที่ เขา กระทำ กัน ภาย ใต้ดวง  
อาทิตย์ มีวาระ ซึ่ง ให้ คน หนึ่งมี อำนาจ เหนืออีก คน หนึ่ง  
ที่จะ มา ทำ อันตราย เขา 10 ข้าพเจ้า ได้เห็น เขา ฝัง คน ชั่ว  
ร้าย ผู้ซึ่งเคยเข้าออกที่สถานบริสุทธิ์ และมีคนลืมหยาใน  
เมืองที่คนชั่วร้ายนั้นเองกระทำสิ่งเช่นนั้น นี่ก็อันจึ่งด้วย  
11 เพราะการตัดสินการกระทำเช่นนั้น เขาไม่ได้ลงโทษโดย  
เร็ว เหตุฉนั้นใจ บุตร ทั้ง หลาย ของ มนุษย์ จึง เจตนา มุ่ง ที่  
จะกระทำความชั่ว 12 แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้ง และ  
อายุเขายังยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ๆ ว่า ความ  
ดีจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มีความยำเกรง



หนังสือปัญญาจารย์ 8:13 17 หนังสือปัญญาจารย์ 9:2

ต่อพระพักตร์พระองค์<sup>13</sup> แต่ว่าจะไม่เป็นการดีแก่คนชั่วร้าย อายุของเขาที่เป็นดังเงาก็จะไม่มียืดยาวออกไปได้ เพราะเขาไม่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้า<sup>14</sup> ยังมีอนิจจังอีกอย่างหนึ่งที่กระทำกันบนแผ่นดินโลก คือมีคนชอบธรรมรับเหตุการณ์อันเป็นเหตุการณ์ที่คนชั่วควรรับ และมีคนชั่วรับเหตุการณ์อันเป็นเหตุการณ์ที่คนชอบธรรมควรรับ ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่า นี่ก็อนิจจังด้วย<sup>15</sup> แล้วข้าพเจ้าจึงสนับสนุนให้หาความสนุกสนาน ด้วยว่าภายใต้ดวงอาทิตย์ มนุษย์ไม่มีอะไรดีไปกว่ากินและดื่มกับชื่นชมยินดี ด้วยว่าอาการนี้คลุกคลีไปในการงานของตนตลอดปี เดือนแห่งชีวิตของตนที่พระเจ้าทรงโปรดประทานแก่ตนภายใต้ดวงอาทิตย์<sup>16</sup> เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจจะเข้าใจสติปัญญาและทราบธุรกิจที่กระทำกันในโลก (ที่เขาอดหลับอดนอนทำกันตลอดวันตลอดคืน)<sup>17</sup> แล้วข้าพเจ้าจึงเห็นบรรดาพระราชกิจของพระเจ้าว่า มนุษย์จะค้นหาความเข้าใจในพระราชกิจที่บังเกิดอยู่ภายใต้ดวงอาทิตย์หาได้ไม่ เพราะว่าถึงแม้มนุษย์จะออกแรงค้นหาสักปานใดก็ยังคงค้นหาให้พบไม่ได้ เออ ยิ่งกว่านั้นอีก แม้ว่านักปราชญ์คนใดนึกเอาว่าเขาจะเข้าใจแล้ว เขาก็ยังค้นหาไม่พบ

## 9

### หลักการต่างๆสำหรับการดำเนินชีวิต

<sup>1</sup> ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาคิด ตรวจสอบพิจารณาให้เห็นว่า คนชอบธรรมและคนมีสติปัญญา รวมทั้งกิจการของเขาทั้งหลาย ก็อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า จะทรงรักหรือทรงเกลียดก็ตาม มนุษย์หาไม่รู้ไม่ทุกอย่างก็อยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย <sup>2</sup> สิ่งสารพัดตกแก่คนทั้งปวงเหมือนกันหมด คือเหตุการณ์อันเดียวกันตกแก่คนชอบธรรมและคนชั่ว ตก

หนังสือปัญญาจารย์ 9:3 18 หนังสือปัญญาจารย์ 9:11

แก่คนดี ตกแก่คนสะอาดและคนที่มิมลทิน ตกแก่ผู้ที่ถวายเป็น  
สัตวบูชา และแก่ผู้ที่ไม่ถวายเป็นสัตวบูชา ตกแก่คนดีอย่างไร  
ก็ ตก แก่ คน บาป อย่าง นั้น ตก แก่ คน ปฏิญาณ อย่างไร  
ก็ ตก แก่ คน ไม่กล้า ปฏิญาณ อย่าง นั้น <sup>3</sup> นี่แหละ เป็น สิ่ง  
สามัญที่มีอยู่ในบรรดาการที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์  
คือว่ามีเหตุการณ์อันเดียวกันที่ตกแก่คนทั้งปวง เออ จิต  
ใจของบุตรทั้งหลายของมนุษย์ก็เต็มไปด้วยความชั่ว และ  
ความบาปอยู่ในใจของเขาเมื่อมีชีวิตและต่อจากนั้นเขาก็  
ไปอยู่กับคนตาย <sup>4</sup> ส่วนคนใดที่มัวสุขอยู่กับคนทั้งปวงที่มี  
ชีวิต คนนั้นก็มีความหวังใจได้ ด้วยว่าสุนัขที่เป็นอยู่ก็ยิ่งดี  
กว่าสิงโตที่ตายแล้ว <sup>5</sup> เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าเขาเองจะ  
ตาย แต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย เขาหาได้รับรางวัลอีกไม่  
ด้วยว่าใครๆก็พากันลืมเขาเสียหมด <sup>6</sup> ทั้งความรัก ความ  
ซึ้ง และความ อิจฉา ของ เขา ได้ สาบสูญ ไป แล้ว ใน บรรดา  
การที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ เขาทั้งหลายหามีส่วน  
ร่วมอีกต่อไปไม่ <sup>7</sup> ไปเถิด ไปรับประทานอาหารของเจ้าด้วยความ  
ชื่นชม และไปดื่มน้ำองุ่นของเจ้าด้วยใจร่าเริง เพราะ  
พระเจ้าทรงเห็นชอบกับการงานของเจ้าแล้ว <sup>8</sup> จงให้เสื้อผ้า  
ของเจ้าชาวอูยู่เสมอ และน้ำมันที่ศีรษะของเจ้าก็อย่าให้ขาด  
<sup>9</sup> เจ้าจง อยู่ กิน ด้วย ความ ชื่นชม ยินดี กับ ภรรยา ซึ่ง เจ้า รัก  
ตลอดปี เดือน แห่ง ชีวิต อนิจจัง ของ เจ้า ซึ่ง พระองค์ ได้ ทรง  
ประทาน ให้ แก่ เจ้า ภายใต้ ดวงอาทิตย์ ตลอดปี เดือน อนิจจัง  
ของ เจ้า ด้วยว่า นั้น เป็น ส่วน ใน ชีวิต และ ใน การงาน ของ เจ้า  
ซึ่ง เจ้า ได้ ออก แรง กระทำ ภายใต้ ดวงอาทิตย์ <sup>10</sup> มือ ของ เจ้า  
จับ ทำ การงาน อะไร จง กระทำ การ นั้น ด้วย เต็ม กำลัง ของ  
เจ้า เพราะว่า ใน แดน คน ตาย ที่ เจ้า จะ ไป นั้น ไม่ มี การงาน  
หรือ แนวความคิด หรือ ความรู้ หรือ สติปัญญา <sup>11</sup> ชาวเจ้า

หนังสือปัญญาจารย์ 9:12 19 หนังสือปัญญาจารย์ 10:2

ได้เห็นภายใต้ดวงอาทิตย์อีกว่า คนเร็วไม่ชนะในการวิ่ง แข่งเสมอไป หรือฝ่ายมีกำลังไม่ชนะสงครามเสมอไป หรือ คนฉลาดไม่รับประทานเสมอไป หรือคนมีความเข้าใจไม่ รำรวยเสมอไป หรือผู้ที่เชี่ยวชาญไม่ได้รับความโปรดปราน เสมอไป แต่วาระและโอกาสมีมาถึงเขาทุกคน <sup>12</sup> เพราะว่า มนุษย์ไม่รู้วาระของตน ปลาติดอยู่ในอวนอันร้ายฉันใด และ นกถูกดักติดอยู่ในบ่วงแร้วฉันใด วาระอันร้ายก็มาถึงบุตร ทั้งหลายของมนุษย์ เขาก็ถูกวาระอันร้ายนั้นดักจับติดโดย ฉับพลันเหมือนกันฉันนั้น <sup>13</sup> ข้าพเจ้าเห็นเรื่องสติปัญญา ภายใต้ดวงอาทิตย์ เห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่โตดังต่อไปนี้ <sup>14</sup> ยังมี เมืองเล็กๆเมืองหนึ่ง มีคนอยู่ในเมืองนั้นน้อยคน แล้วมีมหา กษัตริย์มาตีเมืองนั้นและล้อมเมืองนั้นไว้ และสร้างเครื่อง ล้อมไว้รอบเมือง <sup>15</sup> แต่ในเมืองนั้นมีชายฉลาดแต่ยากจน อยู่คนหนึ่ง และชายคนนี้ช่วยเมืองนั้นไว้ให้พ้นด้วยปัญญา ของตน แต่หาไม่มีใคร จดจำรำลึก ถึงชายยากจนคนนี้ไม่ <sup>16</sup> แต่ข้าพเจ้าว่า สติปัญญาก็ดีกว่ากำลังวังชา ถึงสติปัญญา ของชายยากจนคน นั้น ถูกดูแคลน และ ถ้อยคำ ของ เขา ไม่มีใคร ฟังก็ตามที <sup>17</sup> ถ้อยคำ ของ คนฉลาด ซึ่ง ได้ยิน ใน ที่ สงัดดีกว่าสิงหนาทของผู้ครอบครองคนเขลา <sup>18</sup> สติปัญญา ดีกว่าเครื่องอาวุธยุทธโธปกรณ์ แต่คนบาปคนเดียวยอมบั่น รอนความดีเสียเป็นอันมากได้

## 10

ความ โง่เขลา ความ ชั่วร้าย และ ความ ล้มเหลว ของ มนุษย์

<sup>1</sup> แมลงวันตายย่อมทำให้ขี้ผึ้งของคนปรุงยาบูดเหม็นไป ดังนั้นความโง่เขลาชนิดหนอยก็ทำให้เขาเสียชื่อเสียงในเรื่อง สติปัญญาและเกียรติยศ <sup>2</sup> จิตใจของคนที่มีสติปัญญาย่อม

หนังสือปัญญาจารย์ 10:3 20 หนังสือปัญญาจารย์ 10:17

อยู่ที่ข้างขวามือของตน แต่จิตใจของคนเขลาข่มอยู่ที่ข้าง  
มือซ้ายของตัว <sup>3</sup> แม้เมื่อคนเขลา กำลังเดินไปตามทาง เขาก็  
ขาดสำนึก และตัวเขามักแสดงแก่ทุกคนว่าตนเป็นคน  
เขลา <sup>4</sup> ถ้าใจของเจ้านายเกิด โหมโห้ขึ้น ต่อท่าน อย่าออก  
เสียจากที่ของท่าน เพราะว่าอารมณ์เย็นข่มระงับความ  
ผิดใหญ่หลวงไว้ได้ <sup>5</sup> มีสิ่งสามานย์ที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวง  
อาทิตย์ ประหนึ่งว่าเป็นความผิดซึ่งมาจากผู้มีอำนาจ <sup>6</sup> คือ  
คนเขลาถูกแต่งตั้งไว้ในตำแหน่งสูงใหญ่ และคนมั่งคั่งรับ  
ตำแหน่งต่ำต้อย <sup>7</sup> ข้าพเจ้าเห็นทาสขี่ม้า และเจ้านายเดินที่  
พื้นแผ่นดินอย่างทาส <sup>8</sup> ผู้ใดชุดบ่อไว้ ผู้นั้นจะตกลงในบ่อ  
นั้น ผู้ใดพึงรั้วต้นไม้ทะลุเข้าไป ภูจะขบกัดผู้นั้น <sup>9</sup> ผู้ใดสกัด  
หิน ผู้นั้นจะเจ็บเพราะหินนั้น ผู้ใดผ่าขอนไม้ ผู้นั้นจะประสบ  
อันตรายเพราะขอนไม้นั้นได้ <sup>10</sup> ถ้าขวานทื่อแล้ว และเขา  
ไม่ลับให้คม เขาก็ต้องออกแรงมากกว่า แต่สติปัญญาจะ  
ช่วยให้บรรลุความสำเร็จ <sup>11</sup> ถ้าขบเสียก่อนที่ทำให้มันเชื่อง  
หมองก็ไม่ใช่ประโยชน์อะไรแล้ว <sup>12</sup> ถ้อยคำจากปากของ  
ผู้มีสติปัญญา ก็มีคุณ แต่ริมฝีปากของ คนเขลาจะกลืนตัว  
เองเสีย <sup>13</sup> ถ้อยคำจากปากของเขาเป็นความเขลาตั้งแต่เริ่ม  
ปรินิพพานจนถ้อยคำนั้นก็เป็นความบ้าบออย่างร้าย <sup>14</sup> คน  
เขลาพูดมาก ซ้ำซาก มนุษย์หาว่าไม่รู้เหตุอันใด จะบังเกิด  
ขึ้น ใครเล่าจะบอกเขาได้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเขาล่วงไป  
<sup>15</sup> การงานของ คนเขลา กระทบทำให้เขาทุกคนเห็นเดี๋ยว  
ด้วยว่าเขาไม่รู้จักทางที่จะเข้าไปในกรุง <sup>16</sup> โอ บ้านเมือง  
เอ๋ย วิบัติแก่เจ้า เมื่อกษัตริย์ของเจ้า เป็นเด็ก และเจ้านาย  
ทั้งหลายของเจ้ามีการเลี้ยกกันสนุกสนานแต่เช้า <sup>17</sup> โอ บ้าน  
เมืองเอ๋ย ความสำราญจะมีแก่เจ้า เมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็น  
บุตรชายของขุนนาง และเจ้านายของเจ้า มีการเลี้ยกตาม

หนังสือปัญญาจารย์ 10:18 21 หนังสือปัญญาจารย์ 11:9

กาลเทศะ เพื่อจะมีกำลังวังชา มิใช่จะตีมิให้มันเมา 18 เพราะความซึ่เกียจ หลังคางจึงหักพังลง และเพราะมือเกียจคร้าน เรือนจึงร้าวเนอะแฉะ 19 เขาจัดงานเลี้ยงไว้เพื่อให้คนหัวเราะ และน้ำองุ่นทำให้ชื่นบาน และเงินก็จัดให้ได้ทุกอย่าง 20 อย่าแข่งด่ากษัตริย์ เออ แม้แต่คิดแข่งด่าในใจก็อย่าเลย และอย่าแข่งคนมั่งมีที่อยู่ในห้องนอนของเจ้า เพราะนกในอากาศจะคาบเสียงของเจ้าไป หรือตัวที่มีปีกจะเล่าเรื่องนั้น

## 11

### คนธรรมดาสามารถได้สิ่งที่ดีที่สุดได้

1 จงโยนขนมปังของเจ้าลงบนน้ำ เพราะอีกหลายวันเจ้าจะพบมันได้ 2 จงปันส่วนหนึ่งให้แก่คนเจ็ดคน เออ ถึงแปดคนก็ให้เถอะ เพราะเจ้าไม่ทราบว่ามีสิ่งสามานย์อย่างใดจะบังเกิดขึ้นบนพื้นแผ่นดิน 3 ถ้าบรรดาเมฆมีฝนอยู่เต็ม มันก็จะเททั้งหมดลง มาบน แผ่นดิน โลก และถ้า ต้นไม้ ล้มลงทางใต้หรือทางเหนือ มันล้มลงตรงไหน มันก็นอนอยู่ตรงนั้น 4 ผู้ใดเฝ้าสังเกตลมก็จะไม่หว่านพืช และผู้ที่มองเมฆก็จะไม่เก็บเกี่ยว 5 เจ้าไม่ทราบทางของวิญญูญาณว่าไปทางไหน และกระดุกมีขึ้นในมดลูกของหญิงที่มีครรภ์อย่างไร ฉันทัด เจ้าก็จะไม่ทราบถึงกิจการของพระเจ้าผู้ทรงกระทำสิ่งสารพัดฉันทัดนั้น 6 เวลาเช้าเจ้าจงหว่านพืชของเจ้า และพอเวลาเย็นก็อย่าหุดมือของเจ้าเสีย เพราะเจ้าหาทราบไม่ว่าการไหนจะเจริญ การนี้หรือการนั้น หรือการทั้งสองจะเจริญดีเหมือนกัน 7 แสงสว่างเป็นที่ชื่นใจ และการที่นัยน์ตาเห็นดวงตะวันก็เป็นที่ชื่นบาน 8 แต่ถ้าคนใดมีชีวิตอยู่ได้ตั้งหลายปี และเขาเปรมปรีดีในตลอดปีเดือนเหล่านั้น ก็จงให้เขาระลึกถึงวันมิดมิดว่าจะมีมาก บรรดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมานั้นก็อนิจจัง 9 โอ เยวชน จง เปรม ปรีดี ใน ปฐมวัย

หนังสือปัญญาจารย์ 11:10 22 หนังสือปัญญาจารย์ 12:7

ของเจ้า และให้จิตใจของเจ้า กระทำตัวเจ้า ให้ร่าเริงในปีเดือนแห่งปฐมวัยของเจ้า เจ้าจงดำเนินในทางแห่งใจของเจ้า และตามสายตาของเจ้า แต่จงทราบว่าเป็นเรื่องด้วยกิจการงานทั้งปวงเหล่านี้พระเจ้าจะทรงนำเจ้าเข้ามาถึงการพิพากษา <sup>10</sup> ฉะนั้นจงตัดความเศร้าหมองเสียจากใจของเจ้า และจงสลัดความชั่วร้ายเสียจากเนื้อหนังของเจ้า เพราะความหนุ่มสาวและวัยฉกรรจ์นั้นเป็นอนิจจัง

## 12

มาตรฐาน ที่สมบูรณ์เมื่อ อยู่ใต้พระ ราช  
บัญญัติปราศจากพระคุณ

<sup>1</sup> ในปีเดือนแห่งปฐมวัยของเจ้า เจ้าจงระลึกถึงพระผู้เนรมิตสร้างของเจ้า ก่อนที่ยามทุกข์ร้อน จะมาถึง และปีเดือนใกล้เข้ามา เมื่อเจ้า จะกล่าว ว่า “ข้า ไม่มีความเพลิดเพลินในปีเดือนนั้นเลย” <sup>2</sup> ก่อนที่ดวงอาทิตย์ แสงสว่าง ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลายดับแสง และก่อนที่เมฆกลับมาเมื่อหมดฝนแล้ว <sup>3</sup> ในกาลเมื่อคนยามเฝ้าเรือนจะตัว ลั่น และคน แข็งแรง จะ คุดคู้ไป และหญิงไม่ จะเล็กโม้ เพราะจำนวนลดน้อยลง และบรรดา ผู้ที่เยี่ยมหน้าต่างจะมีดมัว <sup>4</sup> และประตูคู่ที่เปิดออกถนนจะปิดเสีย เมื่อเสียงไม่่อยลง เมื่อมีเสียงนก เขาจะลุกขึ้น และบรรดานักร้องสตรีจะย่อตัวลง <sup>5</sup> เออ เขาทั้งหลายจะกลัวที่สูง และสิ่งน่าสยดสยองก็จะอยู่ในหนทาง ต้นอัลมอนด์จะมีดอก และตึกแดนจะเป็นภาระ ความปรารถนาก็จะประลาตไปเสีย เพราะมนุษย์กำลังไปบ้านอันถาวรของเขา ส่วนผู้ไว้ทุกข์ก็เวียนไปมาตามถนน <sup>6</sup> ก่อนที่สายเงินจะขาด หรือชามทองคำจะบรรลีย์ หรือเหยือกน้ำจะแตกเสียที่น้ำพุ หรือล้อจะหักเสีย ณ ที่ขังน้ำ <sup>7</sup> และพงคลีจะกลับไปเป็นดินอย่าง

หนังสือปัญญาจารย์ 12:8 23 หนังสือปัญญาจารย์ 12:14

เดิม และจิต วิญญาณ จะกลับ ไปสู่พระเจ้า ผู้ทรง ประทาน ให้มานั้น <sup>8</sup>ปัญญาจารย์ว่า อนิจจัง อนิจจัง สารพัดก็อนิจจัง <sup>9</sup> ยิ่งกว่านั้น เพราะปัญญาจารย์ เป็น คน ฉลาด แล้ว ท่าน ยังสอนความรู้ให้ประชาชนอีกด้วย เออ ท่านพิเคราะห์ ท่าน ค้นคว้า และท่านเรียบเรียงสุภาษิตหลายข้อ <sup>10</sup>ปัญญาจารย์เสาะหาถ้อยคำที่เพราะหู และท่านเขียนถ้อยคำแห่งความจริงไว้อย่างเที่ยงตรง <sup>11</sup> ถ้อยคำของนักปราชญ์เป็นประดอจ ปฏัก และประดอจตะปู ซึ่งอาจารย์ผู้สอน แห่ง การ ชุมนุม ได้ ตรงแน่น ซึ่งท่านเมษบาล ผู้หนึ่ง ได้ ประทาน ให้ <sup>12</sup> และยิ่ง กว่านั้นอีก บุตรชายของข้าพเจ้าเอ๋ย จงรับคำตักเตือนเถิด ซึ่งจะทำหนังสือมาก ก็ไม่มีสิ้นสุด และเรียนมาก ก็เหนื่อย เนื้อหนัง <sup>13</sup> ให้เราฟัง ตอนสรุป ความกันทั้งสิ้นแล้ว คือจง ยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะ นี้แหละเป็นหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์ <sup>14</sup> ด้วยว่าพระเจ้าจะทรง เอาการงานทุกประการ เข้าสู่ การ พิพากษา พร้อมด้วย สิ่ง เร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว

**พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV**  
**The Holy Bible in Thai, translated from the English King James**  
**Version**

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a